

[Krag.]

Udenrigsministeren i sin Begrundelse burde have fremhævet den Betragtning, som jeg her har tilladt mig at gøre mig til Talsmand for.

Til det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen har jeg ikke Anledning til at gøre nogen Bemærkning. Lovsangen over dette Ministeriums store og gode Gerninger kender vi jo. Det ærede Medlem søgte tilbage til C. Th. i „Berlingske Tidende“ for et Aar siden og følte sig stærkt opløftet ved, hvad samme C. Th. den Gang havde sagt med Hensyn til denne Regerings fremragende Dygtighed. Da det ærede Medlem saa stærkt interesserer sig for C. Th.s Meninger om vort Styre, saa anbefaler jeg ham at læse den samme C. Th. i det sidste Nummer af „Finanstidende“, saa vil han se, hvorledes Anskuelserne hos den vedkommende paa dette Punkt i det sidste Aar er blevet revideret (*Hans Nielsen*: Det var i Januar, han skrev det, jeg har citeret!). Naa, var det i Januar? jeg forstod, det var i Fjor, men saa viser det jo bare, at Anskuelserne har kunnet revideres saa meget hurtigere.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var endnu i sine Bemærkninger for et Øjeblik siden inde paa paa ny at lovsynge Regeringen og genopfriske Paastande om Venstres slette Gerninger; han himlede op om Nedsæringspolitikken fra 1927—28. Men det ærede Medlem og hans Parti har jo ikke gjort noget Forsøg paa at rette paa denne Politik, det er i Virkeligheden paa den, de har levet; efter at de paa Agitationen imod den havde tilkæmpet sig Magten her i Landet, saa føler de ingen Trang til at løfte Udgifterne op paa det Niveau, hvor de tidligere befandt sig. Og naar jeg saa hører det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen optræde som Værner af Erhvervslivet over for Pengeudlaanere — oprigtig talt, saa trækker der et stort Smil op over mit Ansigt. Nej, det ærede Medlem skulde erindre Historien om Ulven, som man satte til at vogte Gæssene. Det ærede Medlems hele Forhold til Kapitalen gennem svundne Aar tror jeg ikke gør det ærede Medlem til en Vogter i saa Henseende, som man kan nære Tillid til.

Der har under disse Forhandlinger været fremført Betragtninger i Anledning af mine Bemærkninger om den Betydning, som en samlet Opposition i den givne politiske Situation under dette Styre vil have i den kommende Tid, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har ogsaa dertil gjort nogle Bemærkninger og meget rigtig sagt, at Betingelsen for en saadan samlet Oppo-

sition naturligvis maa være den, at man er i saglig Overensstemmelse. Og det er jo klart nok, at hvor en saadan saglig Overensstemmelse ikke kan opnaas, hvor Meningsforskellighederne er for store, hvor Interesserne ligger saa langt borte fra hinanden, at en Enighed ikke kan opnaas, dør kan man heller ikke opnaa Samling som Opposition.

Men naar det ærede Medlem hævder, at Venstres Stilling til Valutacentralen er en Hindring i saa Henseende, ja, saa vil jeg gerne sige til det ærede Medlem, der jo ganske vist for ikke saa forfærdelig lang Tid siden, ved Begyndelsen af denne Rigsdagssamling, som vi nu staar ved Enden af, forkyndte, at under denne Samling blev der ikke Tale om Samarbejde med Venstre: at det viser sig jo dog, at det ærede Medlem alligevel har kunnet overvinde sin Utilfredshed med Venstres Stilling til Valutacentralspørgsmaalet og gaa i Samarbejde med os til Fremskaffelse af de betydningsfulde Resultater, som nu i den seneste Tid er vundet. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller er ogsaa paa det rene med, at denne Institution kan ikke opretholdes uændret; det er ikke saa mange Dage siden, det ærede Medlem stod i en Forsamlingssalude i Valby og sagde, at ogsaa han ønskede Afvikling. Og hvorfor skulde man ikke have kunnet begynde paa denne Afvikling allerede i Efteraaret 1934 paa virkelig effektiv Vis? Naar det ærede Medlem Hr. Christmas Møller nu maa erklære, at Valutacentralen ikke i det lange Løb kan bestaa, mon det saa dog ikke til syvende og sidst er Udtryk for, at det ærede Medlem i nogen Maade fortryder sit Samarbejde med Regeringen ved Tilvejebringelsen af den sidste Valutacentrallov?

Det, som vi fra Venstres Side i denne Sag har hævdet, det er, at Valutacentralen skal tage Sigte paa Fremme af vore Eksportinteresser, og Grundlaget for hele Importbegrænsningen skal tilvejebringes gennem et Samarbejde imellem Udenrigsministeriet og Repræsentanterne for Eksporterhvervene. Og det næste Skridt, ja, det maatte saa være at give Erhvervsrepræsentanterne en mere afgørende Indfyldelse paa selve de Afgørelser med Hensyn til Vareimporten, der skal træffes, end de hidtil har haft. Men jeg vil gerne sige til ærede Medlemmer, og ogsaa til de højtærede Ministre, som har været inde paa dette, at det er haabløst at søge at faa Folk til at tro, at naar valutatiske og beskæftigelsesmæssige Hensyn ikke mere skal tages, saa er det en Udvidelse af Valutacentralens Opgave og ikke en Ind-